TÉMY NA BIBLICKÚ OLYMPIÁDU V ROKU 2027

Nová zmluva

2.kategória /5.a 6. roč., príma/

Ženy v Novej zmluve

Učebný text je z Biblických histórii: Zvestovanie narodenia Jána Krstiteľa, Anjel zvestuje narodenie Ježiša Krista, Narodenie Ježišovo, Predstavenie Ježiša v chráme, Svadba v Káne Galilejskej, Žena Kanaánka, Jairova dcéra a nemocná žena, Vzkriesenie Lazara, Uzdravenie ženy v sobotu, Obeť chudobnej vdovy, Mária a Marta, Ježiš a Samaritánka, O žene cudzoložnici, Žena hriešnica, Pomazanie Ježiša v Betánii, Ukrižovanie Ježiša, Vzkriesenie Ježiša

Zvestovanie narodenia Jána Krstiteľa Luk. 1, 5-25.

Za Herodesa, kráľa judského, žil kňaz Zachariáš, jeho manželka sa menovala Alžbeta. Obaja boli spravodliví pred Bohom, žijúc bez úhony podľa všetkých prikázaní a ustanovení Pánových. Boli pokročilí vekom a nemali detí. Raz, keď Zachariáš konal kňazskú službu v chráme, zjavil sa mu anjel Pánov a povedal mu: „Neboj sa, Zachariáš, lebo vyslyšal Boh tvoju modlitbu; manželka Alžbeta porodí ti syna, dáš meno Ján, bude ti radosťou a potešením a mnohí sa budú radovať z jeho narodenia. Bude veľký pred Pánom; vína a opojného nápoja nebude piť a Duchom svätým naplnený bude už od narodenia. Mnohých zo synov izraelských obráti k Pánovi, ich Bohu; on sám obráti neposlušných k rozumnosti spravodlivých a tak ľud pripraví Pánovi.“

Zachariáš povedal anjelovi: „Po čom to poznám? Veď som starý a moja manželka je tiež v rokoch."

Anjel mu odpovedal: „Ja som Gabriel, ktorý stojí pred Bohom. Boh ma poslal hovoriť s tebou zvestovať ti túto radostnú novinu. Ajhľa, onemieš a nebudeš môcť hovoriť až do dňa, keď sa to stane, lebo si neuveril mojim slovám, ktoré sa splnia.“ Ľud čakal na Zachariáša. Keď vyšiel z chrámu, nemohol prehovoriť. Z toho poznali, že mal videnie v chráme. Dával im znaky a zostal nemý.

Anjel zvestuje narodenie Ježiša Krista Luk. 1, 26-38.

Pán Boh poslal anjela Gabriela do galilejského mesta Nazaréta k Márii panne, zasnúbenej s mužom, ktorý sa menoval Jozef a bol z domu Dávidovho.

Keď anjel vošiel k Márii, povedal: „Buď pozdravená, milosťou obdarená, Pán s tebou! Blahoslavená medzi ženami.“ Ona zarazená jeho rečou premýšľala, aký to pozdrav? Ale anjel jej povedal: „Neboj sa, Mária, lebo si našla milosť u Boha. Ajhľa, počneš, porodíš Syna a dáš meno Ježiš. Bude veliký, Synom Najvyššieho sa bude volať a Boh mu dá trón jeho otca Dávida. Bude kraľovať nad domom Jákobovým na veky a Jeho kráľovstvu nebude konca.“

Mária riekla anjelovi: „Ako sa to stane, veď ja neobcujem s mužom.“

Anjel jej riekol: „Duch Svätý zostúpi na teba a moc Najvyššieho ťa zatieni; preto aj to, čo svätého narodí sa z teba, bude sa volať Syn Boží. Hľa, Alžbeta, tvoja príbuzná, tiež počala. Lebo u Boha nič nie je nemožné.“

Vtedy povedala Mária: „Som služobnica Pánova, staň sa mi podľa tvojho slova!“

Mária navštívila Zachariášovu manželku Alžbetu. Keď ju Alžbeta uvidela, povedala: „Blahoslavená medzi ženami a blahoslavený plod tvojho života.“

Vtedy riekla. Mária: „Velebí moja duša Pána a môj duch sa rozveselil v Bohu, v mojom Spasiteľovi, že zhliadol na poníženie svojej služobnice, veď, ajhľa, blahoslaviť ma budú odteraz všetky pokolenia, pretože Mocný učinil so mnou veľké veci a sväté je Jeho meno a Jeho milosrdenstvo s tými, čo sa Ho boja, z pokolení na pokolenia. Dokázal moc svojím ramenom, rozprášil tých, čo sa povyšovali zmýšľaním srdca; mocných zhodil z trónu a povýšil ,ponížených, lačných nasýtil dobrými vecami a bohatých prepustil naprázdno.“

Narodenie Ježišovo Luk. 2, 1-20.

V tých dňoch vyšiel rozkaz od cisára Augusta popísať celý svet. Takýto popis bol prvý raz vtedy, keď sýrskym vladárom bol Cyrenius. Išli preto všetci, aby sa dali zapísať, každý do svojho rodného mesta. Vybral sa teda aj Jozef z Galiley z mesta Nazaréta do Judska do mesta Dávidovho, Betlehema, pretože bol, z domu a z rodu Dávidovho, aby sa dal zapísať s Máriou, svojou snúbenicou, ktorá bola tehotná. Keď tam boli, napInili sa dni, aby porodila. I porodila svojho prvorodeného Syna, obvinula ho plienkami a uložila v jasliach, pretože nemali miesta v hospode. A boli v tom kraji pastieri, ktorí nocovali na poli a strážili si v noci stádo. A hľa, anjel Pánov postavil sa vedľa nich a sláva Pánova ich osvietila. I báli sa bázňou velikou. Ale anjel im riekol: „Nebojte sa, veď zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude všetkému ľudu, lebo narodil sa vám dnes v meste Dávidovom Spasiteľ, ktorý je Kristus Pán. A toto vám bude znamením: Nájdete nemluvniatko, obvinuté plienkami, ležať v jasliach.“

A hneď s anjelom zjavilo sa množstvo rytierstva nebeského, ktorí chválili Boha a volali: „Sláva na výsostiach Bohu a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle!“

Keď anjeli odišli od nich do neba, povedali si pastieri: „Poďme až do Betlehema a viďme, čo sa to stalo, čo nám oznámil Pán.“ Poponáhľali sa teda a našli Máriu a Jozefa i nemluvniatko uložené v jasliach. Keď to videli, vyrozprávali, čo im bolo povedané o dieťatku. A všetci, ktorí to počuli, divili sa tomu, čo im hovorili pastieri. Ale Mária zachovala si toto všetko a premýšľala o tom v srdci. Potom sa pastieri vrátili, oslavujúc a chváliac Boha za všetko, čo počuli a videli, ako im to bolo povedané.

P o u č e n i e: Ľudia dobrej vôle sú takí, v ktorých má Pán Boh zaľúbenie. Pán Boh je Bohom pokoja. Jeho svätou vôľou je, aby pokoj panoval medzi ľuďmi, v rodinách, v národe i medzi všetkými národmi.

Predstavenie Ježiša v chráme Luk. 2.

Keď prišiel ôsmy deň, dieťatko podrobili židovskému zákonu, obrezali ho a dali mu meno Ježiš, ako ho anjel bol pomenoval prv, než sa narodilo. V deň očisťovania (na Hromnice) priniesli Ježiša do Jeruzalema, aby ho predstavili Bohu, ako je napísané v zákone Pánovom: Každý mužský plod nech je zasvätený Pánovi. Pri predstavení priniesli obeť podľa zákona a to dve hrdličky alebo dve holúbätá.

V tom čase žil v Jeruzaleme človek menom Simeon. Bol to spravodlivý a bohabojný muž. Duch svätý mu oznámil, že ešte pred svojou smrťou uvidí Pomazaného Pánovho — Ježiša Krista. Simeon prišiel do chrámu a keď rodičia priniesli dieťatko Ježiša do chrámu, aby vykonali všetko podľa zákona, vzal ho aj on na ramená, chválil Boha a povedal:

„Teraz prepúšťaš, Pane, svojho služobníka podľa svojho slova v pokoji, lebo videli moje oči Tvoje spasenie, ktoré si pripravil pred obličajom všetkých ľudí: ako svetlo, ktoré svieti pohanom a oslávi Tvoj ľud izraelský.“

Jozef a Mária divili sa tomu, čo sa hovorilo o Ňom. Simeon im dobrorečil a Márii povedal: „Ajhľa, Tento je položený na pád a na povstanie mnohým v Izraeli, ale tebe prenikne dušu meč, — aby sa zjavilo zmýšľanie mnohých sŕdc.“

Žila vtedy aj prorokyňa Anna, pokročilá vekom, vdova, ktorá nevychádzala z chrámu. Slúžila Pánu Bohu vo dne v noci. Aj ona pristúpila k nim v tú istú hodinu, chválila Boha a rozprávala o Ňom všetkým, ktorí očakávali vykúpenie Jeruzalema.

Keď vykonali všetko podľa Pánovho zákona, vrátili sa do Galiley, do svojho mesta Nazaréta. Dieťatko rástlo a mocnelo, plné múdrosti a milosť Božia spočívala na Ňom.

P o u č e n i e: Jozef a Mária predstavili Ježiša v chráme podľa ustanovenia Mojžišovho zákona. Prvorodený syn patril Hospodinu a preto rodičia boli povinní do ôsmych dní priniesť Bohu zvláštny dar.

Matka po 42 dňoch (šiestich týždňoch) prinášala obeť Bohu, a to baránka a holubicu, keď bola chudobná dve holúbätá alebo dve hrdličky.

Starček Simeon prehovoril za všetkých Židov, ktorí podľa prorockej zvesti očakávali Mesiáša.

Svadba v Káne Galilejskej Ján 2, 1-11.

Kána bola dedina blízko Nazaréta. Konala sa tam svadba. Na svadbe bola matka Ježišova, Mária. Pozvali aj Ježiša a jeho učeníkov. Keď im chýbalo víno, riekla matka Ježišovi: „Nemajú vína!" Ježiš odpovedal: „Ešte neprišla moja hodina,“ Mária riekla učeníkom: „Urobte všetko, čo vám rozkáže.“

V dome bolo šesť kamenných nádob. I riekol im Ježiš: „Naplňte tie nádoby vodou!" A naplnili ich až po kraj. Potom im povedal Ježiš: „Teraz naberte a zaneste starejšiemu!" Oni zaniesli. Starejší ochutnal vodu, ktorá sa premenila na víno, nevedel totiž, odkiaľ je, ale posluhovači, ktorí brali z vody, vedeli. I zavolal si starejší ženícha a riekol mu: „Každý človek podáva najprv dobré víno a keď si hostia už upili, dá horšie. Ty si však zachoval dobré víno až dosiaľ." Toto znamenie v Káne Galilejskej bolo prvé, čo urobil Ježiš a vyjadril svoju slávu. I uverili v Neho Jeho učeníci.

P o u č e n i e: Ježiš Kristus bol Synom Božím. Konal neobvyklé skutky. Nimi pomáhal ľuďom v nedostatku, biede, zármutku a nešťastí. Tak doniesol ľudstvu Božiu lásku a dobrotu.

Žena Kanaánka Mat. 15, 21-28.

Pán Ježiš prišiel do krajov Týra a Sidona. Žena Kanaánka prišla z oných končín a kričala: „Zmiluj sa nado mnou, Pane, Syn Dávidov! Dcéra sa mi strašne trápi, je posadlá démonom“. On jej však neodpovedal ani slova. I pristúpili k Nemu učeníci a prosili Ho: „Odbav ju, lebo kričí za nami." Odvetil: „Ja som poslaný len k strateným ovciam domu izraelského.“ Ale ona prišla, padla Mu k nohám a prosila: „Pane, pomôž mi!“ On však odvetil: „Nie je dobre vziať chlieb deťom a hodiť šteňatám.“ Odpovedala Mu: „Áno, Pane; ale veď aj šteňatá jedávajú z omrviniek, ktoré padajú zo stola ich pánov.“ Nato jej povedal Ježiš: „Ó, žena, veľká je tvoja viera. Nech sa ti stane, ako chceš!“ A ozdravela jej dcéra v tú hodinu.

P o u č e n i e: Veľkosť materinskej lásky doviedla ženu-pohanku k Pánu Ježišovi. Keď uverila, Pán Ježiš pomohol jej dcére. Láska a viera sú si vždy blízko.

Jairova dcéra a nemocná žena Marek 5, 21-43.

K Pánu Ježišovi prišiel veľmi rozžialený človek, predstavený synagógy, menom Jairos. Poklonil sa Mu a veľmi Ho prosil: „Dcéra mi umiera, príď teda, polož na ňu ruku, aby ozdravela a žila.“ Ježiš išiel s ním. Nasledoval Ho veľký zástup.

Medzitým akási žena, ktorá veľmi trpela nemocou a na lekárov márne vynaložila mnoho peňazí, pretlačila sa v zástupe k Ježišovi a dotkla sa Jeho rúcha. Povedala si: „Ak sa Mu čo aj len rúcha dotknem, ozdraviem.“ A hneď cítila, že je vyliečená z múk. Ježiš sa opýtal: „Kto sa mi dotkol rúcha?“ Učeníci Mu povedali: „Vidíš, že sa zástup tlačí na Teba a pýtaš sa: kto sa ma dotkol?“ Ježiš sa obzrel, aby videl tú, ktorá to spravila. Žena však, ktorá vedela, čo učinila, predstúpila pred Neho, poklonila sa a povedala Mu všetku pravdu. Ježiš jej povedal: „Dcéra, tvoja viera ta uzdravila. Choď v pokoji!“

Vtom prišli ľudia od predstaveného synagógy so zvesťou: „Už ti dcéra umrela. Načo obťažuješ Majstra?“ Keď to Ježiš počul, povedal Jairovi: „Neboj sa, len ver!“ Potom s Petrom, Jakubom a Jánom vošli do Jairovho domu. Tam videl mnoho plačúcich, povedal im: „Prečo plačete? Neumrelo dieťa, ale spí.“ Oni Ho vysmievali. Nato vyhnal všetkých, pojal so sebou otca a matku dieťaťa a troch učeníkov a vošiel k dieťaťu. Chytil dieťaťu ruku a povedal mu: „Talitha kumi!“ — to znamená v preklade: „Dievčatko, hovorím ti, vstaň!“ Dievčatko hneď vstalo a chodilo. Malo dvanásť rokov. Prítomní z veľkého úžasu boli ako bez seba. Ježiš im prikázal, aby o tom nikomu nehovorili.

P o u č e n i e: Pán Ježiš neuzdravoval a nekriesil ľudí, aby si získal slávu, ale preto, aby trpiacim a nešťastným pomáhal. Preto často zakazoval rozchyrovať, čo urobil. Nechcel, aby ľudia verili v Neho len ako v divotvorcu. Z Jeho činov mali spoznávať Božiu lásku, ktorá ich zaväzuje.

Vzkriesenie Lazára Ján 11, 1-17.

Neďaleko od Jeruzalema, v Betánii, žili dve sestry, Mária a Marta, s bratom Lazárom. Pán Ježiš rád navštevoval ich tichú domácnosť.

Lazár ochorel. Sestry odkázali Ježišovi: „Pane, ajhľa, ten, ktorého miluješ, je nemocný.“

Keď Ježiš počul, že Lazár je nemocný, povedal: „Tá nemoc nie je na smrť, ale pre slávu Božiu, aby oslávený bol ňou Syn Boží.“

Ježiš miloval Martu i jej sestru a Lazára. Ako teda počul, že je nemocný, ostal ešte dva dni na mieste, kde bol; až potom povedal svojim učeníkom: „Poďme znova do Judska. Lazár, náš priateľ, zaspal. Idem ho zobudiť.“

Učeníci odpovedali: „Pane, keď zaspal, vyzdravie.“ Ale Ježiš hovoril o Lazárovej smrti. Oni si však mysleli, že hovorí o obyčajnom spánku.

Vtedy im Ježiš povedal otvorene: „Lazár umrel — a kvôli vám, aby ste uverili, radujem sa, že som nebol tam. Ale poďme k nemu!“

Keď Ježiš prišiel, našiel Lazára už štvrtý deň ležať v hrobe. Ako Marta počula, že Ježiš prichádza, šla Mu naproti, Mária však sedela doma. I riekla Marta Ježišovi: „Pane, keby si bol býval tuná, nebol by mi brat umrel, ale aj teraz viem, že čokoľvek by si prosil od Boha, dá Ti.“

Povedal jej Ježiš: „Tvoj brat vstane z mŕtvych.“

Odpovedala Mu Marta: „Viem, že vstane pri vzkriesení v posledný deň." Riekol jej Ježiš: „Ja som vzkriesenie a život, kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď umrel, a nik neumrie naveky, kto žije a verí vo mňa. Či veríš tomu?“

Riekla Mu: „Áno, Pane, ja som uverila, že si Ty Kristus, Syn Boží, ktorý mal prísť na svet.“

A len čo to povedala, odišla, zavolala tajne sestru Máriu riekla jej: „Majster je tu a volá ťa.“

Ako Mária prišla tam, kde bol Ježiš a uzrela Ho, padla Mu k nohám, hovoriac: „Pane, keby si bol býval tuná, nebol by mi brat umrel.“

Keď Ježiš videl, že plače a plačú aj Židia, ktorí prišli s ňou, zachvel sa v duchu a vzrušený povedal: „Kam ste ho položili?“

Povedali Mu: „Poď, Pane, a viď!“ A Ježiš zaplakal. Vtedy povedali Židia: „Ajhľa, ako ho miloval!“

Ježiš pristúpil k hrobu. Bola to jaskyňa, zavalená kameňom. Riekol: „Odvaľte kameň!“

Ale Marta, sestra umretého Mu povedala: „Pane, už páchne, lebo je už štyri dni mŕtvy.“

Ježiš jej riekol: „Či som ti nepovedal: Ak budeš veriť, uvidíš slávu Božiu?“

Odvalili teda kameň (kde ležal mŕtvy). Ježiš pozdvihol oči k nebu a zavolal silným hlasom: „Lazár, pod von!“

I vyšiel ten mŕtvy, zviazaný plátnom na nohách a na rukách a jeho tvár bola zakrytá šatkou. Riekol im Ježiš: „Rozviažte ho, nech odíde!"

Uzdravenie ženy v sobotu Luk. 13, 10 —17.

Ježiš učil v sobotu v synagóge. Tam bola žena, ktorá osemnásť rokov bola posadlá zlým duchom. Bola zhrbená a vôbec sa nemohla narovnať. Keď ju Ježiš videl, zavolal ju k sebe a povedal jej: „Žena, zbavená si svojej nemoci." Položil na ňu ruku, zaraz sa narovnala a oslavovala Boha.

Vtedy predstavený synagógy, rozmrzený, že Ježiš uzdravoval v sobotu, riekol zástupu: „Šesť dní je, v ktorých treba pracovať. Preto vtedy prichádzajte a dávajte sa uzdravovať a nie v deň sobotný.“

Ježiš mu riekol: „Pokrytci, či si v sobotu neodväzuje každý z vás vola alebo osla od jasieľ a nevodí ho napájať? A táto dcéra Abrahámova, ktorú satan mal poviazanú, už, hľa, osemnásť rokov, či nemala byť zbavená toho puta v deň sobotný?“

Keď to povedal, zahanbili sa všetci Jeho protivníci a celý zástup sa radoval zo všetkých slávnych skutkov, ktoré Ježiš konal.

P o u č e n i e: Židia podľa Mojžišovho zákona veľmi prísne svätili sobotu ako sviatočný deň. Pán Ježiš nerušil tieto predpisy, ale keď videl, že trpiaci človek potrebuje pomoc, nebral do ohľadu, aký je práve deň. Aj našou povinnosťou je svätiť nedeľu, ale ak je naliehavé pomôcť blížnemu v utrpení, alebo vykonať neodkladnú prácu pre dobro našich blížnych, nebudeme sa vyhovárať na nedeľu. Láska je najdokonalejšie vyplnenie zákona.

Obeť chudobnej vdovy Marek 12, 41-44.

Pán Ježiš sa posadil proti chrámovej pokladnici a prizeral sa, ako ľud dával milodary. Mnohí bohatí dali mnoho. Ale prišla aj chudobná vdova a vhodila dva haliere.

Tu zavolal si učeníkov a povedal im: „Vpravde, hovorím vám: Táto chudobná vdova vhodila viac ako všetci, ktorí hádzali do pokladnice. Lebo všetci hádzali z prebytku, ale ona zo svojej chudoby vhodila všetko, čo mala, celý svoj majetok.“

P o u č e n i e: Peniaz, ktorý obetovala chudobná vdova, mal nepatrnú cenu, asi ako dva haliere. Ale vdova dala všetko, čo mala, z vďačného srdca. Pán Ježiš je proti vychvaľovačnej zbožnosti boháčov a porovnáva ju so zahanbujúcim príkladom chudobnej vdovy.

Mária a Marta Luk. 10, 38-42.

Mária a Marta boli Lazárove sestry, ktorého Pán Ježiš vzkriesil z mŕtvych. Bývali v Betánii. Ježiš ich navštevoval. Keď raz vošiel do ich domu, prijala Ho Marta. Jej sestra Mária sadla si k Ježišovým nohám a počúvala Jeho reči. Marta bola príliš zamestnaná posluhovaním. Pristúpila a povedala: „Nedbáš, Pane, že mi sestra samej dá posluhovať? Povedz jej, nech mi pomôže.“

Ježiš jej riekol: „Marta, Marta, starostlivá si a znepokojuješ sa pre mnohé veci. Ale len málo, vlastne jedno treba. Práve Mária si vyvolila dobrý podiel, ktorý jej nebude odňatý.“

P o u č e n i e: Pán Ježiš uznal usilovnosť Marty, ale pochválil Máriu za to, že si vybrala najdôležitejšie: rada poslúchala slovo Božie. Najkrajšie je, keď sa u kresťana nábožnosť Márie spája s usilovnosťou Marty. Luk. 11, 28: Blahoslavení, čo počuli slovo Božie a zachovávajú ho.

Ježiš a Samaritánka Ján 4, 1-42.

Ježiš išiel z Judska do Galiley. Musel ísť cez Samáriu. V Samárii prišiel k mestu Sychar. Tam bola Jákobova studňa. Ježiš, ustatý cestou, sadol si pri studni; bolo asi napoludnie. Tu prišla žena zo Samárie načrieť vody. I povedal jej „Daj sa mi napiť!“ Učeníci odišli totiž do mesta nakúpiť potravy.

Povedala Mu žena Samaritánka: „Ako môžeš Ty, Žid, pýtať si vody odo mňa, ženy Samaritánky?“ (Židia sa totiž nestýkali so Samaritánmi.)

Odpovedal jej Ježiš: „Keby si znala dar Boží a kto ti hovorí: Daj sa mi napiť, ty by si Jeho prosila a On dal by ti vody živej.“

Riekla Mu.: „Pane, ani načieradla nemáš a studňa je hlboká, odkiaľ máš teda živú vodu? Či si Ty väčší ako náš: otec Jákob, ktorý dal nám túto studňu; aj sám pil z nej i jeho synovia a jeho dobytok?“

Ježiš jej riekol: „Každý, kto pije z tejto vody, bude zase žízniť. Kto by však pil z vody, ktorú mu ja dám, nebude žízniť naveky, ale voda, ktorú mu ja dám, bude v ňom prameňom vody, prúdiacej sa k večnému životu.“

Tu povedala Mu žena: „Pane, daj mi tej vody, aby som nežíznila a neprichádzala sem načierať.“

Riekol jej: „Choď, zavolaj svojho muža a príď sem!“

Odpovedala žena: „Nemám muža.“

Ježiš jej riekol: „Správne si povedala, že nemáš muža; lebo mala si piatich mužov a ten, ktorého teraz máš, nie ti je mužom.“

Riekla Mu žena: „Vidím, Pane, že si prorok. Naši otcovia vzývali Boha na tomto vrchu, ale vy hovoríte, že v Jeruzaleme je miesto, kde treba vzývať Boha.“

Odpovedal jej Ježiš: „Ver mi, žena, že prichádza hodina, keď ani na tomto vrchu, ani v Jeruzaleme, nebudete vzývať Otca. Vy vzývate, čo neznáte, my vzývame, čo známe; lebo spasenie je zo Židov. Ale prichádza hodina a už je tu, keď praví ctitelia budú vzývať Otca v duchu a v pravde; veď aj Otec takýchto ctiteľov chce mať. Boh je duch a tí, čo Ho vzývajú, musia Ho vzývať v duchu a v pravde.“

Riekla Mu žena: „Viem, že príde Mesiáš, ktorý sa menuje Kristus; keď Ten príde, oznámi nám všetko.“

Povedal jej Ježiš: „Ja som to, ktorý rozprávam s tebou.“

Vtom prišli Jeho učeníci, a divili sa, že sa zhovára so ženou. Ale ani jeden sa neopýtal: „Čo s ňou hovoríš?“

Žena tam nechala nádobu, odišla do mesta a hovorila ľuďom: „Poďte, viďte človeka, ktorý mi povedal všetko, čo som robila; či to nie je Kristus?“

I vyšli z mesta a prišli k Nemu. Medzitým prosili Ho učeníci: „Majstre, jedz!“

On však riekol: „Ja mám pokrm, o ktorom, vy neviete.“ Tu povedali si učeníci medzi sebou: „Či Mu, niekto doniesol jesť?“

Ježiš im riekol: „Mojím pokrmom je činiť vôľu Toho, ktorý ma poslal a vykonať Jeho dielo. Či nevravíte sami, že ešte štyri Mesiace a príde žatva? Ajhľa, hovorím vám, pozdvihnite oči, hľaďte na

polia, že sa zabeleli k žatve. Žnec už dostáva mzdu a zbiera úrodu pre večný život, aby sa rozsievač a žnec spolu radovali. V tomto je totiž pravdivé slovo, že iný rozsieva a iný žnie. Ja som Vás posial žať, kde ste nepracovali; iní pracovali a vy ste vstúpili do ich práce.“

A mnohí Samaritáni z toho mesta uverili v Neho pre slová ženy, ktorá svedčila: „Všetko mi povedal, čo som robila.“ I prosili aby pobudol u nich; i zostal tam, dva dni. A ešte viac ich uverilo pre Jeho reč a riekli žene: „Už nielen pre tvoju reč veríme, lebo sami sme počuli a vieme, že tento je vpravde Spasiteľ sveta.“

P o u č e n i e: V rozhovore so Samaritánkou Ježiš nám dáva príklad, že musíme prekonať národnú nenávisť a náboženskú neznášanlivosť. Ježiš sa nepovyšuje, ale v každom človeku vidí svojho brata a sestru. Neodsudzuje hriešnu ženu, ale je k nej vľúdny a láskavo ju učí o živej vode, o slove Božom a Duchu Svätom. Slovo Božie, ktoré sa neviaže k pevnému miestu, má sa zvestovať všade. Slovo Božie prebúdza ľudské svedomie, volá človeka, aby dokazoval lásku a službu človeku, svojmu blížnemu.

Boh je duch. Všade ťa vidí a počuje. Ak Ho prosíš v duchu a v pravde, vypočuje tvoju modlitbu, pomôže ti, ochráni ťa a povedie cestou lásky a služby.

O žene cudzoložnici Ján 8, 1-11.

Ježiš odišiel na vrch Olivový. Včasráno však vošiel zase do chrámu a všetok ľud prišiel k Nemu; posadil sa a vyučoval ich. Tu zákonníci a farizeji priviedli ženu, pristihnutú pri cudzoložstve, postavili ju do prostriedka a riekli Mu: „Majstre, túto ženu pristihli pri cudzoložstve a Mojžiš nám v zákone prikázal takéto ukameňovať. Čo povieš Ty?“ Ale to povedali, aby Ho pokúšali a mohli obžalovať.

Ježiš sa zohol a prstom písal po zemi. Keď sa Ho však neprestávali spytovať, vzpriamil sa a riekol im: „Kto je z vás bez hriechu, nech prvý hodí po nej kameňom.“

A zase sa zohol a písal po zemi. Ako to počuli, odchádzali po jednom, počnúc od starších, takže zostal sám a žena.

Ježiš sa vzpriamil a riekol jej: „Žena, kde sú? Nikto ťa neodsúdil?“

Odpovedala: „Nikto, Pane!“

Nato jej povedal Ježiš: „Ani ja ťa neodsudzujem, choď a odteraz viac nehreš!“

P o u č e n i e: Cudzoložstvo, prestúpenie šiesteho Božieho prikázania, je ťažký hriech. Podľa Mojžišovho zákona cudzoložstvo trestali ukameňovaním. Pán Ježiš tvrdosť zákona prekonáva odpúšťajúcou láskou k hriešnemu človeku. Odpúšťa, ale prísne napomína: odteraz viac nehreš!

Žena hriešnica Luk. 7, 36-50.

Raz prosil Ježiša jeden z farizejov, aby jedol s ním. Preto vošiel do domu farizejovho a stoloval s ním. A hľa, bola v meste žena hriešnica; keď sa dozvedela, že stoluje v dome farizejovom, priniesla alabastrovú nádobu masti, od zadu, s plačom pristúpila Mu k nohám, začala Mu slzami zmáčať nohy a utierala ich vlasmi svojej hlavy, bozkávala Mu nohy a mazala masťou.

Keď to videl farizej, ktorý Ho bol pozval, povedal si: „Keby tento bol prorok, vedel by, kto a aká je to žena, čo sa Ho dotýka; pretože je hriešnica."

Odpovedal mu Ježiš: „Šimon, mám ti niečo povedať." On riekol: „Povedz, Majstre!" „Dvoch dlžníkov mal jeden veriteľ. Jeden bol dlžen päťsto denárov a druhý päťdesiat. A keď nemali z čoho zaplatiť, odpustil obidvom. Ktorý z nich ho bude väčšmi milovať?"

Šimon riekol: „Domnievam sa, že ten, ktorému viac odpustil."

On odpovedal: „Správne si rozsúdil." Nato obrátil sa k žene a riekol Šimonovi: „Vidíš túto ženu? Vošiel som do tvojho domu a nepodal si mi vodu na nohy, ale táto zmáčala mi slzami nohy a utrela svojimi vlasmi. Nepobozkal si ma, ale ona, ako som vošiel, neprestala mi bozkávať nohy. Nepomazal si mi hlavu olejom, ale táto masťou mazala mi nohy. Preto hovorím ti: Odpúšťajú sa jej mnohé hriechy, lebo mnoho milovala. Komu sa však málo odpúšťa, málo miluje."

A jej povedal: „Odpúšťajú sa ti hriechy."

Vtedy tí, čo spolu stolovali, začali si hovoriť: „Kto je Tento, že aj hriechy odpúšťa?" On však povedal žene: „Viera tvoja ťa zachránila. Choď v pokoji!"

P o u č e n i e: Židia pred jedlom si umývali ruky a nohy. To súviselo s náboženskými predpismi. Hosťom v bohatších domoch umývali nohy služobníci. Nohy si bolo treba umyť preto, lebo židia nenosili obuv, ako my nosíme, ale chodili buď bosí, alebo v kožených či drevených sandáloch.

Pomazanie Ježiša v Betánii Mat. 26, 6 -13.

Keď bol Ježiš v Betánii v dome Šimona Malomocného, prišla k Nemu žena s alabastrovou nádobou drahocennej masti a vyliala Mu ju na hlavu, keď sedel za stolom. Ako to videli učeníci, namrzeli sa a povedali si: „Načo táto strata? Veď mohla sa táto draho predať a dať chudobným!"

Keď to spozoroval Ježiš, riekol im: „Čo zarmucujete túto ženu? Veď mi preukázala dobrý skutok; lebo chudobných vždy máte so sebou, ale mňa nemáte vždy. Ona totiž, keď mi túto masť vyliala na telo, urobila mi to na pohreb. Veru, hovorím vám: Kdekoľvek po širom svete bude sa kázať toto evanjelium, na jej pamiatku bude sa hovoriť aj o tom, čo urobila."

P o u č e n i e: Pán Ježiš mal súcit s chudobnými a prikázal pomáhať núdznym. Skutok ženy prijal, lebo už nastupoval cestu na kríž.

Ukrižovanie Ježiša Mat. 27, Marek 15, Luk. 23, Ján 19.

Potom Ježiša viedli, aby Ho ukrižovali. Ježiš sám niesol si kríž a klesal pod ním. Na ceste pochytili istého Šimona Cyrenejského, ktorý išiel z poľa a položili na neho kríž, aby ho niesol za Ježišom.

Nasledoval Ho veľký zástup ľudu a žien, ktoré žialili za Ním. Ježiš obrátil sa k nim a povedal: „Dcéry jeruzalemské, nenariekajte nado mnou. Ale nariekajte radšej nad sebou a nad svojimi dietkami. Lebo, hľaďte, prichádzajú dni, v ktorých sa bude hovoriť vrchom: Padnite na nás! A pahorkom: Prikryte nás! Lebo keď toto robia so zeleným stromom, čo sa bude diať so suchým?"

Viedli aj dvoch zločincov, aby ich popravili s Ním.

Keď prišli na Golgotu, ponúkli Mu víno s myrhou, ale neprijal. Potom Ho ukrižovali, aj tých zločincov, jedného sprava, druhého zľava, Ježiša uprostred. Bolo to v piatok pred Veľkou nocou o deviatej hodine ráno. Ježišovi na kríži sa posmievali, ale On sa modlil: „Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo činia."

Pilát napísal aj nápis a dal vyvesiť na kríž. Napísané bolo: „Ježiš Nazaretský, kráľ židovský." Tento nápis čítalo mnoho Židov, pretože miesto, kde ukrižovali Ježiša, bolo blízko mesta. Nápis bol hebrejský, latinský a grécky. I povedali veľkňazi Pilátovi: "Nepíš: Kráľ židovský, ale že On povedal: Kráľ židovský som." Ale Pilát odpovedal: „Čo som napísal, napísal som."

Vojaci vzali Ježišovo rúcho, rozdelili ho na štyri čiastky, každému vojakovi po jednej, aj spodný odev. Spodný odev nebol zošívaný, ale od vrchu vcelku utkaný. Preto si povedali: „Netrhajme ho, ale losujme, čí bude," aby sa naplnilo Písmo: „Rozdelili si moje rúcho a o môj odev losovali." Vojaci si, sadli a strážili Ho.

Ľud stál a díval sa. Tí, čo chodili tade, rúhali sa Ježišovi, potriasali hlavami a hovorili: „Hej, ty, čo boríš chrám, a za tri dni ho vystavíš, zachráň sa, zostúp z kríža!" Podobne sa posmievali aj veľkňazi so zákonníkmi a hovorili medzi sebou: „Iných zachraňoval a seba nemôže zachrániť! Kristus, kráľ židovský, nech zostúpi teraz z kríža a uveríme v Neho. Dúfal v Boha, nech Ho teraz vyslobodí, ak chce; veď hovoril: Syn Boží som."

Jeden zo zločincov, ktorý tam viseli, rúhal sa mu a hovoril: ,,Ak si Kristus, zachráň seba i nás!" Ale druhý odpovedal a takto ho karhal: „Ani ty sa nebojíš Boha? My sme odsúdení spravodlivo lebo dostávame zaslúžený trest za to, čo sme popáchali, ale Ten neurobil nič zlého." Potom riekol Ježišovi: „Pane Ježiši, rozpomeň sa na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva." Odpovedal mu Ježiš: „Veru, hovorím ti: Dnes budeš so mnou v raji!"

Pri kríži Ježišovom stáli Jeho matka a sestra Jeho matky, Mária Kleofášova, Salome a Mária Magdaléna. Keď Ježiš uzrel matku a vedľa nej stáť učeníka, ktorého miloval, riekol matke: „Žena, ajhľa, tvoj syn!” Potom riekol učeníkovi: „Ajhľa, tvoja matka!" A od hodiny prijal ju učeník k sebe.

Keď prišla dvanásta hodina, stala sa tma po celej zemi až do tretej hodiny odpoludnia. O tretej hodine zvolal Ježiš veľkým hlasom: „Eloi, Eloi, lama sabachtani?" to je v preklade: „Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?"

A niektorí z tých, čo tam stáli, počujúc to; povedali: „Ajhľa, Eliáša volá."

Potom vidiac, že je už všetko dokonané, aby sa naplnilo Písmo, povedal Ježiš: „Žíznim!" Bola tam nádoba plná octu. Ktosi pribehol, namočil hubku do octu a vložil ju na trstinu, napájal Ho.

Ako Ježiš okúsil ocot, riekol: „Dokonané!" Potom zvolal silným hlasom: „Otče, do Tvojich rúk porúčam svojho ducha." A keď to povedal, dokonal.

A hľa, chrámová opona sa roztrhla na dvoje od vrchu až do spodku, zem sa triasla, skaly sa pukali, hroby sa otvárali, mnohé telá zosnulých svätých vstali, vyšli z hrobov a po Jeho vzkriesení prišli do svätého mesta a ukázali sa mnohým.

Keď stotník a tí, čo s ním strážili Ježiša, videli zemetrasenie a všetko, čo sa dialo, veľmi sa preľakli a hovorili: „Naozaj, Syn Boží bol tento." A všetky zástupy, ktoré sa zbehli, keď videli, čo sa stalo, bili sa

do pŕs a vracali sa domov. Všetci Jeho známi stáli zďaleka a ženy, ktoré Ho spolu nasledovali z Galiley, prizerali sa na to.

Vzkriesenie Ježiša Mat. 28, Marek 16, Luk. 24, Ján 20.

V prvý deň týždňa veľmi včasráno stalo sa zemetrasenie, lebo anjel Pánov zostúpil z neba, prišiel, odvalil kameň a sadol si naň. Strachom pred ním chveli sa strážcovia a zostali ako mŕtvi.

Keď pominula sobota, Mária Magdaléna, Mária Jakubova a Salome nakúpili voňavých vecí, aby išli a pomazali Ježišovo telo. Keď" vyšlo slnko, ženy prišli k hrobu a hovorili: „Kto nám odvalí kameň od otvoru hrobu?" Pozdvihli oči a videli, že kameň je od hrobu odvalený. Keď vošli do hrobu, nenašli telo Pána Ježiša. Keď boli nad tým v rozpakoch, ajhľa, dvaja mužovia v bielom rúchu zastali si vedľa nich a povedali: „Nebojte sa! Hľadáte Ježiša Nazaretského, toho ukrižovaného? Vstal, niet Ho tu; miesto, kde Ho boli položili. Choďte, povedzte Jeho učeníkom, že vstal z mŕtvych!"

A odišli rýchlo od hrobu, so strachom i s veľkou radosťou bežali to zvestovať Jeho učeníkom.

Medzitým prišla Mária Magdaléna k Petrovi a Jánovi a hovorila: „Vzali Pána z hrobu a neviem, kam Ho položili."

Peter a Ján pobrali sa teda a išli k hrobu. Ján prišiel prvý a keď hľadel do hrobu, videl plachty, ale nevošiel dnu. Tu prišiel aj Peter, ktorý ho nasledoval, vstúpil do hrobu, videl tam plachty ležať, ale šatka, ktorú mal Ježiš na hlave, nebola medzi plachtami, lež osobitne zvinutá na inom mieste. Vtedy vošiel do hrobu aj Ján, videl a uveril. Potom sa učeníci vrátili domov.

Mária Magdaléna však ostala pri hrobe a plakala. Nahla sa do hrobu a na mieste, kde ležalo telo Ježišovo, videla sedieť dvoch anjelov v bielom rúchu, jedného pri hlave a druhého pri nohách. Títo jej povedali: „Žena, čo plačeš?" Odpovedala im: „Vzali mi Pána a neviem, kam Ho položili." Ako to povedala, obrátila sa a videla Ježiša stáť, ale nevedela, že je to Ježiš.

I riekol jej Ježiš: „Žena, čo plačeš? Koho hľadáš?"

Ona si myslela, že je to záhradník, riekla Mu: „Pane, ak si Ho ty odniesol, povedz, kam si Ho položil a ja si Ho odnesiem."

Ježiš ju oslovil: „Mária!" Ona sa obrátila a povedala Mu po hebrejsky: „Rabbúni!" (to znamená Majstre!)

Ježiš jej riekol: „Nedotýkaj sa ma, lebo som ešte nevstúpil k Otcovi, ale choď k mojim bratom a povedz im: Vstupujem k svojmu Otcovi a k vášmu Otcovi, k svojmu Bohu a k vášmu Bohu."

Mária Magdaléna išla a zvestovala učeníkom, že videla Pána a že jej to povedal. Ale oni jej neverili.

Niektorí zo stráže prišli do mesta a oznámili veľkňazom všetko, čo sa stalo. Zhromaždili sa teda so staršími, poradili sa, dali vojakom hodne peňazí a riekli: „Povedzte: Jeho učeníci prišli v noci a ukradli Ho, keď sme my spali. A keby sa vladár dozvedel o tom, my ho upokojíme a urobíme všetko, aby ste boli bez starosti." Oni vzali peniaze a urobili, ako ich poučili. A táto zvesť je rozšírená medzi Židmi až podnes.

Pán Ježiš hovoril učeníkom svojim, že ho zahubia, ale na tretí deň vstane z mŕtvych. Vzkriesenie Ježiša nepochopíme rozumom, lebo je to nadprirodzená udalosť. Veríme, že Ježiš Kristus je Syn Boží, preto veríme, že vstal z mŕtvych a všetci, ktorí veria v Ježiša Krista, budú vzkriesení k životu. To sa stane, keď Ježiš príde v moci a sláve súdiť živých i mŕtvych.